

Talere omtalte. Dette Forslag er ikke en Gang blevet til Lov i Norge endnu, og selv om det skulde blive til Lov der, bliver Spørgsmaalet dernæst, om det vil virke til Tilfredshed; det er der ingen, der ved; i den Retning har der ikke vist sig noget endnu. Et Forsøg, som man har gjort i Italien for nogle Aar siden, løb jo uheldigt af og førte til, at man efter et Par Mars Forløb maatte gøre et væsentligt Tilbagekridt igen. Medens jeg derfor paa den ene Side tager min Hat af for alt, hvad jeg kalder en virkelig indvunden Erfaring paa Lovgivningens Omraade, baade paa dette Punkt og paa andre, har jeg ikke en tilsvarende Verbødighed for blotte Udtalelser af den ene og den anden, i Særdeleshed, naar Stillingen er den, som den jo er her, at der staar Mening mod Mening. Man kan paaberaabe sig mere eller mindre vægtige Udtalelser for den ene Mening og andre mere eller mindre vægtige Udtalelser for den anden Mening. Stillingen er den, at der hersker de forfælgeligste Meninger om, hvilke Forholdsregler der paa dette Gebet vilde være de rigtigste. Det Standpunkt, som jeg i tidligere Forhandlinger om denne Sag har indtaget, er dette, at jeg har sagt: Lad os, inden vi faste den Ordning bort, som vi nu have, først se, om en anden Ordning virkelig er i Stand til at samle de sagshyndiges Stemmer om sig til et virkelig stort Flertal, og om den har vist sig ved sine Frugter at have nogen væsentlig Fordel fremfor den nuværende. Jeg skal da for mit vedkommende være villig til at tage Hensyn til alt, hvad der maatte kunne siges virkelig at have faaet Erfaringens Vidnesbyrd til Grundlag.

Formanden: Forinden jeg giver Ordet til den ærede Ordfører, skal jeg blot bemærke, at jeg ikke har gjort Indsigelse imod de fremkomne almindelige Udtalelser, for saa vidt de efter min Opfattelse have tjent til at belyse ærede Taleres Stilling, særlig til det foreliggende Vædringsforslag, og navnlig til at belyse, hvorledes de have været i Stand til ud fra deres Synspunkt at stemme for det. Men i øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa med Hensyn til den fremtidige Debat, at det er Lovforslaget og det dertil stillede Vædringsforslag, som ved denne 2den Behandling er Genstand for Forhandling. Den meget ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Holch): Det vil være øjensynligt, at der er et særligt Misforhold mellem Mindretallets Udførlighed og Ordføreren's Knaphed. Alligevel skal jeg ikke

lade mig bringe til at forlade mit Standpunkt og min Maade at tage Sagen paa, idet jeg anser den for at være den eneste formelt korrekte. Derjom nogen har overværet første Behandling af denne Sag, vil han erindre, at den hele Forhandling stod paa i et Par Minutter, og det blev tilstrækkelig bestemt og uden Medsigelse antydet, at man havde kun at besatte sig med denne begrænsede Opgave. Naar nu Medlemmerne af det ærede Mindretal i Dag have optaget den hele Sag i sit store vide Omfang, forekommer det mig at være ganske indlysende, at det maatte have egnet sig langt bedre at komme frem dermed ved 1ste Behandling, og jeg skal ogsaa blive paa det korrekte Standpunkt og lade det altsammen ligge. Der er jo nemlig fra et æret Medlems (Bjerræs) Side fremjat den bestemte Opfattelse, at de offentlige Huse burde afskaffes straks; det andet ærede Medlem af Mindretallet (Th. Nielsen) mente, at det ikke var tilstrækkeligt, men at den hele kontrollerede Prostitucion burde afskaffes; endelig hlyntes det tredje ærede Medlem (Olesen) endog at antage, at dette aldeles ikke var tilstrækkeligt, men at man skulde gaa til det positive Skridt at straffe alle Sædeligheds-overtrædere, baade Mandfolk og Fruentimmer. Jeg anfører dette for at vise, at alle de Synspunkter, som kunne tænkes, ere komne udførligt frem ved denne 2den Behandling, hvor de dog maa siges ikke at høre videre hjemme. Jeg kan altsaa, da jeg har faaet denne Stilling som Ordfører, og da jeg saaledes formentlig maa betragtes som det ærede Ting's Vejleder med Hensyn til denne Sags Behandling, ikke sige andet end, at hvis det højtærede Ting skulde være enig med Mindretallets Udtalelser, kunde der ikke være andet at gøre, end at vise Sagen tilbage til fornøjet Behandling i Udvalget, saaledes at der kunde komme til at foreligge nogle positive Forslag fra Udvalgets Side i den Retning, som er omtalt, eller dog saaledes, at der i alt Fald kunde komme til at foreligge et Materiale, hvorefter Tinget kunde bedømme, hvad der kunde støtte Udvalgets Opfattelse, og hvem der havde Ret i denne Henseende. Men jeg tillader mig at bemærke, at man ikke en Gang i Udvalget har fundet det nødvendigt at søge noget som helst Materiale. Thi man har ogsaa der været enig om at begrænse sin Opgave; det agter jeg fremdeles at gøre; og jeg kan derfor indskrænke mig til at anbefale Tinget at stemme for Vædringsforslaget. — Jeg skal heller ikke indlade mig paa Realiteten af de fremkomne Udtalelser, men kun sige, at jeg personlig paa mange Punkter ingenlunde kan